

MUNKATÁRSOK ÉLETRAJZAI

Szerzők:

Dr. Bálint Sándor

Szegeden született 1904-ben. Iskoláit szülővárosában végezte. Hermann Antal és Soly-mossy Sándor tanítványa volt. 1934-ben a Szegedi Tudományegyetem magántanára, majd 1947-től 1965-ig a professzora lett. Azóta nyugdíjba vonulva dolgozik. Kutatási területe a szegedi nagytáj és a magyar vallási néphagyomány. Főbb művei: Népünk ünnepei (1938), Szegedi szótár (1957), Szeged városa (1959), A szegedi paprika (1962), A szegedi nép (1968), A szegedi példabeszédek és jeles mondások (1972). Előkészületben: Tombác János meséi. Néhány békési vonatkozású tanulmányt is írt. Szegeden él.

Beck Zoltán

Simontornyán született 1934-ben. Egyetemi tanulmányait a szegedi egyetemen végezte. 1957-től az orosházi Táncsics Mihály Gimnázium magyar-történelem szakos tanára, 1963—67 között a békéscsabai Munkácsy Mihály Múzeum néprajzos-muzeológusa volt. A néprajzi és honismereti szakkör mozgalom ismert szakembere. Több rangos helytörténeti monográfia munkatársa, önálló néprajzi kötete is jelent meg. Néprajzi stúdiumokon kívül irodalomtörténeti és helytörténeti tevékenységet is folytat. 1973-tól ismét a békéscsabai Munkácsy Mihály Múzeum népművelés-néprajz szakos múzeológusa.

Elek László

1920-ban született Okányban. Apja vásárhelyi származású. A középiskolai tanulmányait a szeghalmi Péter András Gimnázium s egyetemi tanulmányait a debreceni tudományegyetemen végezte, mint magyar-angol szakos középiskolai tanár. 1942-től az orosházi Táncsics Mihály Gimnáziumban tanított s 1950-től középiskolai szakfelügyelő is volt. 1960-tól a sarvasi ovónőképző intézet irodalom szakos tanára. Kutatási területei: a reformkor és a század végi irodalom, gyermekirodalom és műelemzés. Jelentősebb munkái: Justh Zsigmond (1964), Orosháza művelődéstörténete (1965), A könyv mestere, Kner Imre levelezése (1970), Gyermekversek elemzése (1972). Jelenleg Vajda Péterrel foglalkozik.

Dr. Grezsa Ferenc

1932. július 16-án született Kiskunmajsán. Tanulmányait a szegedi tudományegyetem bölcsészettudományi karán végezte. 1957 óta tanára, majd igazgatója a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Gimnáziumnak. Irodalmi munkássága: részt vett Juhász Gyula összes műveinek kiadásában, irodalmi szakfolyóiratokban tanulmányai, kritikái jelentek meg.

Dr. Hajdú Mihály

Orosházán született 1933-ban. Parasztcsaládból származik. Az orosházi Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett és Kardoskút községben tanított. Itt kezdett néprajzzal és nyelvészettel foglalkozni. Egyetemi tanulmányainak elvégzése után néhány évig tanított az orosházi mezőgazdasági technikumban. Nyelvészetből doktorált, majd ösztöndíjas aspiráns lett. Kandidátusi értekezését 1970-ben védte meg. Jelenleg az ELTE Magyar nyelvtörténeti és nyelvjárástani Tanszéken dolgozik. Kutatóterülete a magyar dialektológia és névtan. Munkái: A magyar nyelvjárási olvasókönyv és Magyar becézőnevek története. A Magyar Nyelvtudományi Társaság titkára.

Dr. Kiss István

Pusztaföldváron született 1910-ben. Az orosházi felső mezőgazdasági iskolában érettségizett. Felsőfokú tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskolán és a szegedi tudományegyetemen végezte. Tanítóképző intézeti tanári oklevelét 1936-ban nyerte. A kőszegi Áll. Tanítóképző Intézetben 1936-tól 1939-ig, a lévai Áll. Tanítóképző Intézetben 1939-től 1942-ig, majd a pápai Ref. Tanítóképző Intézetben 1942-től 1948-ig működött. Ugyanott 1949-ben az I. sz. Áll. Tanítónőképző Intézet tanára volt. 1949-től a Szegedi Tanárképző Főiskolán, a Növénytan Tanszéken mint főiskolai tanár és tanszékvezető működik. Botanikai doktorátusát a szegedi tudományegyetemen nyerte 1939-ben. Tudományos kutatási területe: algológia, illetve a hazai szikések mikrovegetációja. Több könyvet írt és több száz tudományos tanulmány, értekezés szerzője.

Dr. László Gyula

1910-ben született Kőhalomban (Nagyküküllő vm.), tanszékvezető egyetemi tanár, a történettudományok doktora. Fontosabb szolgálati helyei: Magyar Nemzeti Múzeum, kolozsvári tudományegyetem, Országos Múzeumi Központ és az Eötvös Loránd Tudományegyetem. Számos könyve és 250-nél több tanulmánya jelent meg eddig. Munkássága egyrészt régészeti területen, másrészt a művészettörténet, művészetkutatás területén bontakozott ki, amellett pedig mint képzőművész is részt vesz szellemi életünkben. Dolgozataira jellemző az a törekvés, hogy tiszta magyarsággal és közérthetően fejezte ki a legbonyolultabb kérdéseket is.

S. Nagy Anikó

Orosházán született 1946-ban. Orosházán érettségizett. Az 1962/63. iskolai évben az országos középiskolai versenyben a „Kihaló kismesterségek Orosházán” című tanulmányával a II. helyezést érte el. Egyetemi tanulmányait az ELTE Bölcsészettudományi Karán régészet-történelem szakán végezte 1970-ben. 1970-től a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum muzeológusa.

Nagy Zoltán

Orosházán született 1952-ben. A budapesti Szabó József Geológiai Technikumban technikus oklevelet szerzett. 1972 márciusától az orosházi Szántó Kovács Múzeum dolgozója. Az ELTE Bölcsészettudományi Kara néprajz-régészet szakos hallgatója.

Dr. Péczely György

Budapesten született 1929-ben Édesapja: dr. Péczely Attila orvos, népzenekutató volt. Hódmezővásárhelyen a Bethlen Gábor Ref. Gimnáziumban érettségizett. Egyetemi tanulmányait a budapesti és szegedi tudományegyetemen földrajz-matematika és meteorológia szakán végezte. Egyetemi doktorátusát a budapesti ELTE-n szerezte meteorológia fő- és matematika melléktárgyból. 1953 óta az Országos Meteorológiai Intézet tudományos kutatója. 1973 óta tanszékvezető egyetemi tanár a Szegedi József Attila Tudományegyetemen. Kutatási területe: éghajlat és hidrometeorológia. 1964-ben a földrajztudományok kandidátusa és 1970-ben a földrajztudományok doktora lett. Öt könyve és mintegy 100 tudományos dolgozata jelent meg. Az ENSZ keretében működő Meteorológiai Világszervezet (Genf) Éghajlati Bizottságának magyar tagja.

Dr. Sipka Sándor

1912 november 24-én született Hódmezővásárhelyen. Ugyanott végezte az elemi és középiskolai tanulmányait. Magyar-latin-orosz szakos középiskolai tanári oklevelét a debreci és a budapesti egyetemen szerezte. Hosszú ideig működött a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Gimnáziumban. Jelenleg a szegedi JATE Bölcsészettudományi Karának szakdidaktikusa. Írásaiban irodalomtörténeti, nyelvészeti, pedagógiai és szakmódszertani kérdésekkel foglalkozik.

Dr. Sterbetz István

Nagyszénáson született 1924-ben. Szarvason, az Vajda Péter Evangélikus Gimnáziumban érettségizett. Debreceni Agráregyetemet 1946-ban végezte el. Gödöllőn az agrártudományi egyetemen doktorált 1964-ben. 1963-ig állami gazdaságokban dolgozott. 1963-tól a Madártani Intézet tudományos munkatársa, jelenleg igazgatóhelyettes. Érdeklődési köre: az alföldi szikes puszták és folyó-árterek madártani kutatása. Ennek során létesült a kardoskúti természetvédelmi terület, amelyet rendszeresen tanulmányoz. Négy könyve jelent meg és számos tanulmányt írt szakfolyóiratokban.

Dr. Szabó Ferenc

Orosházán született 1935-ben. Parasztcsaládból származik. Az orosházi Tánicsics Mihály Gimnáziumban érettségizett 1955-ben. Ugyanabban az évben az országos középiskolai tanulmányi versenyen történelemből első helyen végzett. Egyetemi tanulmányait a szegedi tudományegyetem bölcsészettudományi karán végezte magyar-történelem szakon. Egyetemi éve alatt Bálint Sándor professzornál néprajzi stúdiumokat is folytatott és 1961-ben néprajzból doktorált. Rövid szarvasi tanároskodása után 1960-tól 1965-ig a Szegedi Levéltár munkatársa lett. 1965 óta a Békés megyei Levéltár igazgatója. Munkatársa volt az Orosháza története és néprajza c. monográfiának, valamint az Orosházi Múzeum Évkönyveinek. Szerkesztette: a Tanácsköztársaság Békés megyében c. tanulmánykötetet, Mezőberény és Vésztő monográfiáit. Önálló munkája a Dél-Alföldi betyárvilág (1964) és Dél-Tiszántúli munkásszerződések (1966). 1967 óta a Békési Élet felelős szerkesztője.

Szabó István

Orosházán született 1950-ben parasztcsaládból. Szülővárosában érettségizett. A keszthelyi Agrártudományi Egyetem utolsó éves hallgatója, agrármérnökjelölt. Szakmai tanulmányai mellett főként a botanika és az etnográfia érdekli. Tudományos pályára készül és ott kíván elhelyezkedni.

Szenti Tibor

1939-ben született Hódmezővásárhelyen. A helybeli Bethlen Gábor Gimnáziumban érettségizett. Utána Óbudára került, ahol középfokú közegészségügyi, járványügyi szakképesítést nyert. 1960-ban a Csongrád megyei Közegészségügyi, Járványügyi Állomáshoz került. Első elbeszélése 1966-ban jelent meg a Csongrád megyei Hírlapban. 1972-ben a Tanya c. munkájával az országos Néprajzi és Nyelvjárási Gyűjtőpályázaton első díjat nyert.

Lektorok:

a) Szaklektor

Dr. Barabás Jenő

Böde községben (Zala m.) született 1920-ban. Középiszkoláit Zalaegerszezen végezte. Egyetemre Pécsen és Budapesten járt a Bölcsészettudományi Kar történelem-földrajz-magyar szakára. E tanár-szakok mellett foglalkozott néprajzzal is és abból doktorált. Néhány éven keresztül tanított, majd múzeumi területen dolgozott. 1952 óta az ELTE Bölcsészettudományi Karának Tárgyi Néprajzi Tanszékén dolgozik, jelenleg docensként. Kutatási területe: népi építkezés, település, gazdálkodás, továbbá elméleti módszertani kérdések. E tárgykörből jelent meg Kartográfiai módszer a néprajzban c. munkája. A Gyulai Múzeum kiadásában jelentette meg a „Békés megye néprajza a 18. században” c. munkáját. Számos dolgozata jelent meg a hazai és külföldi szakfolyóiratokban. A közeljövőben megjelenő Magyar Néprajzi Atlasz szerkesztője, a néprajztudomány kandidátusa.

b) Parasztlektorok:

Czizmadia Imre

Orosházán született 1902-ben. 11 éves koráig szüleivel a derekegyházi Nagy-Ujvárosi pusztán élt. Elemi iskoláit Orosházán, az utolsó évet a fecskésparti iskolában végezte, mert szülei a Vásárhelyi-pusztára Görbe Szik (kis Sós-tó) nevű részére költöztek. Miután édesapja az első világháborúban elesett, a gazdálkodás a 12 éves gyerek nyakába szakadt. Egy darabig édesanyja, s részben Orosházán lakó apai nagyapja irányította, majd 21 éves korában, 1924-ben megnősült. Utána teljesen önállóan gazdálkodott egészen 1960-ig. Ekkor az orosházi Vörös Csillag Termelőszövetkezetbe lépett, ahol 1964-ig dolgozott. Betegsége következtében járadékos lett és Orosházán él. Már kora gyerekkorától kezdve nagyon szeretett olvasni, s közel kétezer kötetes könyvtára van. Élete alkonyán könyvei között él.

Dani András

Orosházán született 1886-ban. Gyerekkorát az orosházi határban levő *tanítóföldön* töltötte, melyet 17 évig haszonbérbe bírtak. 1911-ben nősült, s akkor külön eresztette az apja. A tanítóföldről került ki a Vásárhelyi-pusztára. Cinkuson, az öregapja földjén gazdálkodott egészen addig, míg a fia meg nem nősült. A cinkusi Dani-féle föld 16 kishold volt, de mellé kifogta az öreg Vizi Sándor 28 kishold földjét, melyet 18 évig munkált haszonbérbe. Szép jószágállománya és mindig jó gabonája volt. Minden gépet megvett, amit egy kisember használhatott. Gazdálkodásának végén traktort is szerzett. Szeges cséplőjét pedig járgány hajtotta. Hosszabb ideig magtermesztéssel is foglalkozott. 1937-ben beköltözött Orosházára lakni. Világéletében nagyon szeretett olvasni.

Györgyi Lajos

Orosházán született 1908-ban. A Vásárhelyi-pusztával határos pusztaföldvári tanya-világban élt szüleiével, s a közeli tanyai iskolában végezte az elemi iskoláit, majd tanítója rábeszélésére magánúton elvégezte a polgári iskolát. A két világháború között a gazdálkodás mellett főleg parasztmozgalmi munkában vett részt és a népi írók neveltjeként kapcsolódott be a második világháború befejeztével a Kisgazdapárt programjával az ország újjáépítésébe. Tagja volt az 1944. december 21-én alakult debreceni ideiglenes nemzetgyűlésnek, majd az 1945-ös és az 1947-es választott országgyűlésnek a feloszlataáig. Az ezt követő húsz évben mint egyéni gazda, mint napszámos, majd termelőszövetkezeti tag és állami vállalati munkás dolgozott. Az utóbbi munkakörből került nyugdíjba.

Juhász Nagy Vilmos

A Vásárhelyi-pusztán született 1904-ben. Négy polgárit végzett Orosházán. Közvetlenül utána elvégezte a kétéves gazdasági iskolát Hódmezővásárhelyen. Mint csereifjú, közel egy évig tanulmányúton járt Németországban. Mint legényember a Kardoskúti Ifjúsági Egyesületben különféle tisztségeket viselt. 1928-ban nősült, s ekkor ment külön kenyérré az apjától, illetve szülei Orosházára költöztek. 10 évig volt az Aranyadalmi Olvasókör műkedvelő rendezője, később a Kardoskúti Olvasókörnek hosszú ideig elnöke. A kardoskúti Hangya Szövetkezetnek igazgatója, éveken keresztül a Pusztta egyik felének gazdasági előjárója volt. Részt vett a vásárhelykutasi írótalálkozón, a Simándi Béla által kiadott Tanyai Írások c. kéthavonként megjelenő újság szerkesztőségi tagja is volt. Több cikke jelent meg különféle újságokban, 10 éven keresztül a kardoskúti Rákóczi Tsz-ben dolgozott. Életében nagyon sokat olvasott.

Koczka Pál

Orosházán született 1899-ben. Iskoláit Orosházán végezte. Utána az orosházi határ Bónum nevű — a Vásárhelyi-pusztta szomszédságában levő — részén 7 kat. holdas tanyásbirtokon dolgozott apjával egykarra. Két évig vett részt az első világháborúban, majd az akkor megalakuló nemzeti hadseregben szolgált két évig s utána megnősült. Hét évig együtt gazdálkodott özvegy édesanyjával, majd 1952-ig önállóan gazdálkodott. Ekkor belépett az orosházi Új Élet Termelőszövetkezetbe. 1953-ban kilépett, s 1960-ig önállóan gazdálkodott 8,5 kat. hold földön. 1960-ban az orosházi Vörös Csillag Tsz-be lépett, ahonnan 1970-ben ment nyugdíjba. A tsz-ben az állattenyésztési részlegben mint brigádvezető dolgozott. 1945 után a megalakuló Nemzeti Paraszt Párt orosházi csoportjának elnöke, az orosházi Nemzeti Bizottság alelnöke volt. 1955-ben pedig az orosházi 48-as Kossuth Olvasókör elnöke lett, s ezt a tisztséget viselte a kör megszűnéséig, 1962-ig. A paraszti munkája mellett mindig érdekelték a közügyek.

Násztor György

Orosházán született 1901-ben. Apja béresként, tanyásként kezdte az orosházi határban. Elemi iskoláit az Orosháza Monori-úti tanyai iskolában végezte. 1925-ben nősült és 1938-ig az édesapja keze munkájával szerzett 54 kisholdas birtokán az apja keze alatt dolgozott. Az önálló gazdálkodást 19 kat. holdon (bérlettel együtt) kezdte. A korszerű gazdálkodás mellett kezdettől fogva közügyekkel, főleg szövetkezeti ügyekkel foglalkozott. 1933-tól az Orosháza-monori Hangya Szövetkezet igazgatósági tagja, majd 1949-ig ügyvezető igazgatója. Az Orosháza-Monori Gazdakör alapító tagja és jegyzője 1947-ig. Különféle szakegyesületekben különböző tisztségeket töltött be. Közben 1937/1938-ban ezüstkalászos téli mező-

gazdasági tanfolyamot végzett. A monori Hangya Szövetkezet vezetése és a Gazdakörben viselt tisztsége mellett megszervezte az országban az első mezőgazdasági gépszövetkezetet, amely 1960-ig működött, s végig elnöke volt. Községi, járási, megyei mezőgazdasági bizottságnak tagja, hegyközségi választmányi tag, s körzeti marhalevelkezelő volt 14 esztendeig. Eredményes munkájáért a Külkereskedelmi Minisztertől, Faluszövetségtől, Orsz. Mezőgazdasági Egyesülettől és a Békés megyei Állattenyésztők Egyesületétől a mezőgazdasági termelés és az állattenyésztés érdekében kifejtett munkájáért több kitüntetést kapott. 1945 után Nemzeti Bizottsági tag, a Paraszt Párt helyi titkára, képviselőtestületi, később választott tanácstag volt. Jelenleg az orosházi Dózsa Tsz nyugdíjasa.

Pál Flórián

Hódmezővásárhelyen született 1899-ben. Elemi iskoláit szülővárosában végezte. 1926-tól 1960-ig önállóan gazdálkodott 19 kishold földön, amely a fecskési részen feküdt. Időnként haszonbéres és feles földet is fogott, 5—6 holdtól 20—25 holdig terjedt a bérlete. A szép marhaállományáról ismerték a környéken. Törzskönyvezett jószágokat nevelt, az üszői kápósak voltak. Elsőrendű hizómarháit keresték. A hizott bikái külföldre kerültek vágóra. A Sóstóparti Olvasókör jegyzője is volt. Az utóbbi időkben korszerű gépekkel gazdálkodott. 1968 óta Orosházán él.

Sárközi Ferenc

Orosházán született 1896-ban. Az elemi iskolát Orosházán, az Aradi-úti tanyai iskolában végezte. Majd géplakatos segédlevelet nyert, kevés ideig műhelyben is dolgozott, több nyáron gépkezelő volt cséplőgép mellett. Nősülése után két évig még az apja 13 kat. holdas földjén dolgozott. 1930 után önálló lett, feléből munkálta az apja földjét. 1947-ben beköltözött Orosházára, s onnan gazdálkodott. 1952-ben belépett az orosházi Új Élet Termelőszövetkezetbe, ahol 2 évig dolgozott. 1953-ban kilépett, majd 1960-ban az orosházi Szabadság Tsz-be lépett. Ott ellenőrző bizottsági tag is volt. 70 éves korában ment nyugdíjba. Részt vett a város szakszervezeti életében, hosszú időn keresztül a MEDOSZ elnöke volt. Mindig komolyan érdeklődött a szakszervezeti és politikai élet iránt.

Erdős Tóth Sándor

Orosházán született 1899-ben. Iskoláit az Orosháza-Monori úti tanyai iskolában végezte. 12 éves korában árván maradt, 22 éves kora óta önállóan gazdálkodott a 10 kat. holdas családi kisbirtokon. Katonaidejének letöltése után, 1921-ben megnősült. Később a felesége hasonló terjedelmű földjét is művelte egy darabig haszonbérbe anyósától. 1951-ben belépett a Táncsics Termelőszövetkezetbe, 1956-ban kilépett, majd 1960-ban ismét belépett, de az orosházi Dózsa Tsz-be. A termelőszövetkezetben 2 évig mint brigádvezető, majd 7 évig mint könyvelő dolgozott. 1964-ben nyugdíjba ment. A paraszti munkája mellett mindig érdekelték a közügyek, különösen a kulturális ügyek. Az Orosháza-monori Hangya Szövetkezetnek 25 évig felügyelő bizottsági elnöke, a Monori Gazdakörnek mindvégig pénztárosa, a Monori Önkéntes Tűzoltó Testületnek pedig elnöke és parancsnoka volt hadnagyi ranggal. 1932-től 1972-ig a monori tanyaközpont kulturális ügyeit irányította: színjátszó csoportot vezetett. A Monori-úti iskolában működő Bakó József költő-tanító segítőtársa volt a kultúra területén. 10 éve városi tanácstag. A Hazafias Népfrent-bizottság tagja.

Ujj Istvánné (Németh Julianna)

Orosházán született 1897-ben tősgyökeres orosházi családból. Ősei Orosháza alapításakor jöttek Zombárról. A nagybibliában a leszármazást beírták és *fíról-fire* hagyták. Orosházán járt iskolába, utána a Vásárhelyi-pusztán a tatársánci dűlőben levő tanyájukon nevelkedett. Sokat olvasó családban nőtt fel. 1918-ban az Újj-családba került s az apácai határban levő tanyán gazdálkodtak. Rövidesen házat építettek Orosházán. Az orosházi evangélikus nőegylet lelkes tagja és az Orosházi Kisbirtokosok Nőszövetségének elnöke volt. Egy ideig iskolai Szülői Munkaközösség elnöke is volt.

Varga Ferenc

Orosházán született 1900-ban. Hat elemi és egy polgári iskolát végzett. Orvos szeretett volna lenni, de közben kiütött az első világháború. A 12 kisholdon dolgozó apja az első világháborúban maradt. Mint legidősebb fiú, az édesanyjával együtt gazdálkodott a nősülésig. Egy évig részt vett az első világháborúban. Leszerelés után megnősült, s az orosházi határ Szikhát nevű részében gazdálkodott a család kisbirtokán 1952-ig. Majdnem minden évben 8—10 hold haszonbéres vagy feles földet is fogott. 1952-ben az orosházi Dózsa Termelőszövetkezetbe lépett, majd 1955-ben kilépett. Véglegesen 1960-ban lépett be az orosházi Dózsa Termelőszövetkezetbe, ahol 1965-ig dolgozott. Majd felesége halála után 5 évig Fábiánsebestyénben élt. 1971-ben jött haza Orosházára. Az orosházi 48-as Olvasókör jegyzője is volt. A paraszti munka intenzív végzése mellett verseket is írt, amelyek a helyi lapokban jelentek meg. Az irodalmi életet mindig figyelemmel kísérte. Művészek, írók szívesen keresték a barátságát.

Grafikusok

Szemenyei Bálint

Orosházán született 1942-ben. Szülővárosában érettségizett. A budapesti Építőipari és Közlekedési Egyetem Építészmérnöki Karán nyert mérnöki diplomát 1965-ben. Azóta Orosháza város dolgozója, 1968 óta főmérnöki beosztásban dolgozik. Jelenleg a Tervcsoport vezetője. Keresi azokat a népi építészeti jegyeket, amelyeket a ma építészetében mint örökséget tovább kell ápolni. A népi építészet formái között a szerkezetet kutatja és a hagyományos építőanyagok megjelenési formáját tanulmányozza.

Gyúró István

Orosházán született 1939-ben. Orosházán érettségizett. Itt Kerti Károly Munkácsydíjas festőművész volt a rajztanára. A Képzőművészeti Főiskolát 1963-ban végezte, ahol Kádár György és Ék Sándor voltak a mesterei. Néhány éven keresztül rajztanárként működött. Tagja a Művészeti Alapnak. Grafikával foglalkozik. Több csoportos országos kiállításon vett részt.

Adatközlők

Fekete Sándor

Orosházán született 1892-ben. Elemi iskoláit részben Orosházán, részben a Vásárhelyi-pusztán, a cinkusi iskolában végezte. Iskola után az apja 42 kisholdas gazdaságában dolgozott. A család gyakori vendége volt János öregbátyja (F. S. nagypapjának a bátyja), aki

mint lovas nemzetőr részt vett a szabadságharcban is. Sokat beszélt, mesélt róla. Így F. S. emlékezete az öregbátyján keresztül visszanyúlik egészen a múlt század közepéig. 1913-ban vonult be katonának a 8. honvéd gyalogezredbe, Lugosra. Ott érte a világháború. 1916-ban nősült. 1918-ban szabadult meg a katonaságtól. 1922-ig apjával közösen gazdálkodtak, utána önállóan gazdálkodott 42 kat. holdon, később pedig a családok között szétosztotta, neki 15 hold maradt, amelyen 1960-ig gazdálkodott. Ekkor belépett az orosházi Szabadság Termelőszövetkezetbe. 70 éves korában az orosházi evangélikus egyház harangozója. Ott 7 évig szolgált. A két helyen összesen 10 évet dolgozott és tsz-nyugdíjas lett. Annak idején igyekezett korszerűen gazdálkodni, felesége rengeteg gyöntyúkot tartott (*gyöngytyúkos Fekete*). A gazdálkodás mellett világléteében érdekelték a történelmi események. Összeállította a Fekete-család családfáját. Háromszor kereste fel Zombát, ahonnan az ősei származtak. Téglát is hozott a zombai imaház alapjából, melyet a kardoskúti ev. templomban helyezett el. Élete vége felé megírta az önéletrajzát, amely a Gyulai Levéltárba került.

Galli Bálint

A Vásárhelyi-pusztán született 1894-ben. Egy osztályt a fehértói iskolában járt, kettőt pedig Mokrinban (Torontál m.), mert szülei oda költöztek. 10 év múlva ismét a Pusztára kerültek. Szülei 10 kat. hold földön gazdálkodtak. 12 kat. holdat árendáltak hozzá. 1913-ban nősült meg. 1936-ban az apja, s 1946-ban az anyja is meghalt, s ekkor az 5 testvértől megvette a tanyát és 5 kat. hold földön gazdálkodott. 1934-ben meghalt az első felesége és 1935-ben nősült másodjára. Baranyai Juliannát vette el, akivel jelenleg is él. Mindkét családból 2—2 gyermeke született. 1940-ig kocsija, lova volt, azóta anélkül gazdálkodik. A fogat eladása után csak birkával foglalkozik, mert a tanyát gyöp veszi körül. A nagyapja, apja is juhász volt, s ő is 20 éves koráig juhászkodott. Volt idő, amikor 40 anyabirkája is volt.

Olasz Ernő

A Vásárhelyi-pusztán született 1891-ben. A tóparti iskolában végezte az elemi iskola 4 osztályát. Majd szülei 14 kisholdas gazdaságában dolgozott. 8—10 holdas árendásföldet fogtak hozzá, hogy a 4 fiúgyerek munkaerejét ki tudják használni. 1922-ben nősült. Miután ekkor már sem az anyja, sem az apja nem élt, önállóan gazdálkodott a legöregebb fiútestvértől kifogott 6 kishold földjén. Mindig fogott hozzá haszonbéres földet. A felesége is 3 holdat hozott, s így ismét 6 hold saját földön gazdálkodott. 10—14 birkája volt, azt tartotta a legjobb, legkifizetőbb jószágának. Értett is hozzá. Életéhez hozzátartoztak a birkák. Nélkülük el sem tudná képzelni az életét. Igaz, élete végén a lakásviszonyok következtében el kellett adni a kost és az 5 anyabirkát Galli Bálintnak. Bekerültek lakni Pusztaközpontra, de nem is érzi jól magát.